

בית משפט השלום בחיפה

22 יוני 2010

ת"פ 1307-07 מ.י. משרד המסחר
והתעשייה חיפה נ' חב' וואלה שופמינד
בע"מ ואח'

בפני כב' הסגנית נשיא רחל חוזה

המאשימה מ.י. משרד המסחר והתעשייה חיפה

נגד

הנאשמים
1 חב' וואלה שופמינד בע"מ
2 אורי נדלר – (נדון)
3 אלן פוסטר – (נמחק)
4 חב' סמ-ליין בע"מ
5 יצחק פורת – (נדון)
6 רן פורת – (נדון)

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד גבי רחל בורנשטיין
ב"כ הנאשמת 1 – עו"ד גבי איריס ניב סבג
נציג הנאשמת 1 – מר מאיר יצחק – סמנכ"ל כספים
ב"כ הנאשמת 4 – עו"ד ניר בורשטיין ועו"ד ליאור אדם

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981: סע' 2א\)](#)[תקנות הגנת הצרכן \(מכירות באשראי, מכירה מיוחדת ועסקה ברוכלות\), תשמ"ג-1983: סע' 4\(4\)](#)**גזר דין (לנאשמות 1 ו-4)**

כתב האישום שהוגש כנגד הנאשמות ואחרים ייחס להן את העבירה של הטעיית צרכן, בניגוד [לסעיף 2א\)](#) [לחוק הגנת הצרכן](#), תשמ"א-1981 וכן את העבירה של העדר מלאי במכירה מיוחדת, בניגוד [לתקנה 4\(4\)](#) [לתקנות הגנת הצרכן \(מכירות באשראי מכירה מיוחדת ועסקה ברוכלות\)](#), תשמ"ג-1983.

עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה בכתב האישום.

בקצרה, ענייננו בכך שהנאשמות הטעו צרכנים של אתר המכירות באינטרנט "וואלה שופס" שבעלות הנאשמת מס' 1, בכך שהציעו למכירה במכרז פומבי מכשירי טלוויזיה מסוג מסויים, אשר סופקו לנאשמת מס' 1 על ידי הנאשמת מס' 4 וזאת כאשר ידעו, או היה עליהן לדעת, כי לא ניתן לספק המכשירים לצרכנים שזכו במכרז.

כל זאת, ב-5 מקרים של צרכנים שזכו במכרזים למכירת מכשירי הטלוויזיה הנ"ל שהתבצעו בחודש יולי 2005.

כמו כן, הנאשמות הודיעו על המכירה הפומבית של מכשירי הטלויזיה, המהווה מכירה מיוחדת, במועד שבו לא החזיקו מלאי סביר של המכשירים ומבלי שהודיעו על כך לצרכנים לפני העסקה.

בפתח ההליך שהתנהל בפני כב' ס. הנשיא, השופטת נ. שרון, כפרו הנאשמות בעובדות כתב האישום ובתיק נשמעו הראיות.

בהכרעת הדין שניתנה ביום 07.10.08, זוכו הנאשמות דן, כמו יתר הנאשמים בתיק, מחמת הספק.

המאשימה הגישה ערעור על הכרעת הדין לבית המשפט המחוזי בחיפה, אשר בפסק דינו מיום 14.06.09 קיבל את הערעור, הרשיע את כלל הנאשמים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום והשיב את התיק לבית משפט השלום לצורך גזירת דינם.

בשל פרישתה של כב' סגנית הנשיא, השופטת נ. שרון מכס השיפוט, הועבר התיק להמשך הדיון בפני.

בישיבת בית המשפט מיום 24.05.10, במסגרת הטענות לעונש, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשמות את הקנסות המירביים הקבועים בחוק וכן התחייבות כספית, בשל חומרת העבירות על [חוק הגנת הצרכן](#), שמניעיהן כלכליים והצורך הגובר בהרתעה בעידן הסחר האלקטרוני. כן ציינה את אי לקיחת האחריות ע"י הנאשמות, איתנותן הכלכלית של החברות ואת העונשים המינוריים שהוטלו על האורגנים בחברות, הם הנאשמים 2, 5 ו- 6.

מאידך, ציינה ב"כ הנאשמת מס' 1 את פועלה החיובי של הנאשמת מס' 1, שהייתה חלוצה בהפעלת אתרי מכירות באינטרנט בארץ ויזמה את עריכת "אמנת שירות לקוחות". ב"כ הנאשמת מס' 1 טענה כי האירוע דן מהווה אירוע נקודתי וחריג בהתנהלותה של החברה וכי בפועל לא נגרם לזוכים במכרז נזק.

ב"כ הנאשמת מס' 1 טענה כי אין למצות עם הנאשמת את הדין בשל כך כי ההטעה הייתה במחדל ולא במעשה ובשל חדשנותו של פסק הדין של בית המשפט המחוזי שקבע נורמה חדשה לגבי מידת העדכון של מלאי של ספק ותדירות העדכון.

ב"כ הנאשמת מס' 4 הצטרף לטעונו ב"כ הנאשמת מס' 1 וביקש להקל אף בדינה של הנאשמת מס' 4, בהדגישו את נדירותו של האירוע שהתרחש בשל תקלה, את אמינותה של החברה במהלך 20 שנות פעילותה העסקית ואת העובדה כי הנאשמת מס' 4 לא הרוויחה מן המקרה אלא נגרמו לה הוצאות ונזק למוניטין.

כל אחד מב"כ הצדדים הגיש פסיקה לתימוכין בטענותיו לעניין רמת הענישה.

העבירות דנן הינן עבירות כלכליות שתכלית מניעתן היא הגנה על ציבור הצרכנים, תוך הטלת חובת הגינות מוגברת על הספק כלפי הצרכנים, מתוך ראיית הצרכן כצד החלש במאזן הכוחות בין השניים.

על חומרתן של העבירות ניתן ללמוד מהעונשים הכבדים שקבע המחוקק לצידן, ובמיוחד מהקנסות הגבוהים שנקבעו בחוק.

ואכן, נקבע בפסיקה לא אחת כי בעבירות כלכליות יש ליתן משקל משמעותי לאינטרס הציבורי על ידי הטלת עונשים כבדים שיהא בהם כדי להרתיע גופים כלכליים מלעבור עבירות אלה ולהעביר מסר כי מי שמבצען לא יצא נשכר.

בענייננו, נקבע על ידי ביהמ"ש כי הנאשמות הנהיגו שיטה פסולה של החזקת מלאי של טובין ודיווח על מלאי בינן לבין עצמן, דבר שהביא לחוסר התאמה בין תדירות פרסום המכרזים ובין כמות הטובין שהציעה הנאשמת מס' 1 למכירה באתר המכירות "וואלה שופס".

בפרסום המכרזים של הטובין, שהיו במלאי חסר, יצרו הנאשמות מצג שווא לפיו הצרכן אשר זכה במכרז, אכן זכה בטובין אולם בפועל התברר לאחר מספר ימים כי המוצר אזל מן המלאי.

ברור הוא כי טעם כלכלי הניע את הנאשמות בהנהגת השיטה להחזקת המלאי ודיווח על המלאי בהיקף שלא תאם את תדירות פרסום המכרזים באתר המכירות באינטרנט. בעשותן כן, הנאשמות ביקשו להגביר את המכירות ובד בבד להבטיח כי לא ישאר בידיהן מלאי של טובין שלא ימכר.

פרסום המכרז למכירה פומבית של המוצר ע"י הנאשמת מס' 1, ללא ידוע הצרכנים מראש על אי קיומו של מלאי מספיק, היה בו כדי לפתות את הצרכנים להציע הצעות לזכייה במכרז, וזאת ללא הפעלת שיקול דעת מלא, בשל העדר מלוא הנתונים.

כמו כן, עם קבלת ההודעה על זכייתם במכרז התפתחה בליבם של הזוכים ציפייה לרכישת המוצר וקבלתו, ציפייה אשר לא התמלאה ובענייננו היו אלה חמישה זוכים שונים.

על הענישה אף ליתן ביטוי הולם לצורך ההרתעתי המיוחד, כאשר העבירות מבוצעות בדרך של סחר אלקטרוני שבו נדרשת מן הספק רמת דיוק וזהירות ברורות, חד משמעיות ומוגברות בכל המתייחס להצעת המוצרים המיועדים למכירה.

עם זאת, הנני זוקפת לזכות הנאשמות את העובדה כי לאחר האירועים, הפיקו את לקחן ושינו את שיטת הדיווח על המלאי הקיים של המוצרים, כאשר בהתאם למלאי פורסמו ועודכנו המכרזים באתר המכירות.

יתר על כן; לנאשמות מס' 1 ו-4 אין מעורבות קודמת בפלילים בכלל ובעבירות על [חוק הגנת הצרכן](#) בפרט, וזאת על אף היקף עסקיהן הרחב יחסית והיותן חברות ותיקות בשוק.

חרף פעילותן העסקית הרחבה של הנאשמות, מדובר בפרק זמן קצר בלבד בו התרחשו האירועים ואלה נבעו מן השיטה הקלוקלת של אופן הדיווח על מלאי של טובין אותה הנהיגו, כאמור, ולא מתוך כוונה מובהקת להטעות את הצרכנים.

אשר על כן, הנני דנה את הנאשמת מס' 1 לתשלום קנס כספי בסך של 60,000 ₪.
הקנס ישולם עד ליום 22.07.10.

הנני מחייבת את הנאשמת מס' 1 לחתום, באמצעות מנכ"ל החברה – מר אילן פדלון, על התחייבות בסך של 20,000 ₪, להימנע תוך 3 שנים מהיום מכל עבירה על [חוק הגנת הצרכן](#), תשמ"א-1981.

הנני נותנת אורכה לחתימת ההתחייבות עד ליום 22.7.10.
בהעדר חתימה – יאסר מר אילן פדלון למשך 3 חודשים.

כן הנני דנה את הנאשמת מס' 4 לתשלום קנס כספי בסך של 60,000 ₪.
הקנס ישולם עד ליום 22.7.10.

הנני מחייבת את הנאשמת מס' 4 לחתום, באמצעות מנהלה - הנאשם מס' 5 – מר יצחק פורת, על התחייבות בסך של 20,000 ₪, להימנע תוך 3 שנים מהיום מכל עבירה על [חוק הגנת הצרכן](#), תשמ"א-1981.

הנני נותנת אורכה לחתימת ההתחייבות עד ליום 22.7.10.
בהעדר חתימה – יאסר הנאשם מס' 5 למשך 3 חודשים.

והודעה זכות הערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום י' תמוז תש"ע, 22/06/2010 במעמד הנוכחים.

רחל חוזה, סגנית נשיא

החלטה (לנאשמים 5 ו-6)

הנני קובעת כי הקנסות שהוטלו על הנאשמים 5 ו-6 ישולמו עד ליום 22.7.10 והמועד הקודם שנקבע על ידי לתשלומם – בטל בזאת.

רחל חוזה 54678313-1307/07

**ניתנה והודעה היום י' תמוז תש"ע,
22/06/2010 במעמד הנוכחים.
רחל חוזה, סגנית נשיא**

הוקלד על ידי: עירית תוכמה
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן